

deras ohörlige gärningar, de hade gjort på dem och den heliga kyrkan. Då vore här tillstådes förskrevne herr Sten Svantissons tillhjälpare, bekände och tillstode deras gärningar. Då läto vi tillhoppa kalla biskopar, prelater, doktorer och lärde män, de visaste i Sveriges rike äre, och satte den sak i deras händer, att de skulle döma en rättfärdig dom därom, som den heliga skrift utvisar. Då have de dömt dem alle till uppenbarlige kättare och bannsmenniskor mot romarekyrkan och den heliga kristna tron. Och därför have vi nu låtit strax gånga över dem som sancti Erik konungs lag innehåller och utvisar, att kättare och bannsmenniskor bör att straffas. Och hade vi icke sådana straff låtit gånga över dem, då vore befruktandes, att bannsbrev av romarekyrkan skulle hava gångit över allt riket och besynnerligen över de våre käre undersåtar, som med lögnaktige tal vorde tillockade att nedbryta förskrevne slott Stäket. Nu hoppas oss, att alle våre undersåtar skole vara fria, därför att vi sådana straff have låtit gå över dem som i sådana ohörlige gerningar de ypperste vore. Och vele vi därmed i fred och rolighet styra och regera Sveriges rike och hålla eder alle vid sancti Erik konungs lag och rätt. Eder alle gud och sancte Erik konung befallandes. Skrivet på vårt slott Stockholm fredagen näst före sancte Mårtens dag år etc. 1520. Under vårt signete.»¹

Den andra av Christiern II:s relationer om blodbadet är ställd till påven. Den ingår i den anklagelseskraft mot den påvliga legaten Arcimboldus, som konungen i slutet av 1520 eller början av 1521 lät uppsätta². Det tecknas här vidlyftigt den förrådiska roll, som Arcimboldus under sin legationstid i Norden skall ha spelat i striderna mellan Sten Sture och hans anhängare å ena sidan, Christiern II, Gustaf Trolle och de svenska prelaterne å den andra. De lidanden, som de senare utstått, ges i bred färgläggning. Det heter därefter:

»Omsider efter många strider och mycken manspillan gavs seger från höjden, och alle de värdige fäderna med många andre inferioribus prelatis, klerker och ädelborne män, som på

¹ Then andra delen til Rijn-Crönickorne hörande, uplagd aff Johan Hadorphio, 453.

² Acta pontificum Danica V, 333. För dateringen smst. 349, 354.